

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/226/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213209629
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8213209629.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava 821 08, proti žalovanej A. E., H.. XX.X.XXXX, C. R.. Š. XXX/X, C., R..Č.. O. X, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej 1./ Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica IČO: 42264154 zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob a 2./ Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „ POS ", Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zast. advokátom JUDr. Monikou Marjanovič, Urbánkova 1562/6, Košice 040 01, o zaplatenie 806,14 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 27.11.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 806,14 €, úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 795,96 € od 21.9.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanej na žalobcu (suma 646,95 eur). Oznámením bola žalovaná upovedomená o postúpení pohľadávky. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 20.9.2006 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančne prostriedky a žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky s úrokovou sadzbou 18,40 % ročne splatného dňa 20.9.2011. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnil splátky úveru riadne a včas v lehote splatnosti dňa 20.9.2011, dostala sa do omeškania s vrátním sumy istiny úveru 795,96 eur, zmluvných úrokov 10,18 eur a nesplatených poplatkov za úver 0 eur.

Žalovaná sa k žalobe a k jej prílohám písomne nevyjadrila.

Podaním zo dňa 11.7.2014 Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica IČO: 42264154 oznámilo vstup subjektu ako vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej. Podaním zo dňa 10.3.2016 namielol premlčanie nároku žalobcu v 3 - ročnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ, § 100 ods. 1 OZ a 103 OZ, keďže splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby, sú premlčané. Ak bola žaloba podaná po 20.9.2014 namieta premlčanie celej pohľadávky. Namielal rovnako, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., preto je úver bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Dňa 14.11.2014 bolo súdu doručené oznámenie Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „, POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovanej. Vo svojich vyjadreniach namietal, že zmluva neobsahuje správny údaj RPNM (podľa výpočtu je to 30,09 %, nie 25,27 %), preto je úver bez poplatkov a bezúročný, absentuje jeho uvedenie. Jedná sa o spotrebiteľskú vec a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Taktiež namietol premlčanie časti úveru podľa § 100 ods. 1 OZ a § 101 OZ. Počet splátok do 27.11.2010, ktoré mali byť realizované je 50, tieto sú premlčané. Ostalo nezaplatených 10 nepremľčaných splátok po 24,86 eur, čo je 248,60 eur. Preto navrhol zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 248,60 eur s úrokom z omeškania od 21.9.2011 do zaplatenia. Uplatnil si trovy konania.

Na námietku žalobcu súd rozhodol o pripustení vstupu oboch vedľajších účastníkov do konania uznesením tunajšieho súdu zo dňa 12.8.2015, č.k. 1C/226/2014-86, právoplatného dňa 25.9.2015.

Na pojednávanie nariadené na deň 22.3.2016 sa nedostavili účastníci konania, právny zástupca žalobcu ani vedľajší účastníci. Okrem žalovanej, všetci svoju neúčast' ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila, ani nežiadala o odročenie pojednávania. Súd preto v súlade s ustanovením § 101 odsek 2 Občianskeho

súdneho poriadku vec prejednal bez ich prítomnosti s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy. Pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávky, výpismi z účtu, predloženými výzvami, oznámeniami, sadzbami zverejnenými NBS za rok 2006, sadzobníkom, vyjadreniami vedľajších účastníkov a ďalšími listinnými dôkazmi (tak ako boli oboznamované na pojednávaniach) a zistil nasledovný skutkový stav :

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou dňa 20.9.2006 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 26.700,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v 60. mesačných splátkach po 749,-Sk (spolu 44.940,- Sk). Dátum prvej splátky bol dňa 20.10.2006 a konečná splatnosť mala byť dňa 20.09.2011, splatnosť k 20 dňu v mesiaci, splatnosť úrokov k poslednému dňu v mesiaci, RPNM 25,27 %, poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne. Vzťahy neupravené zmluvou sa riadia ÚP, VOP, Obch. zák. a ostatnými právnymi predpismi. V čl. II bod 4 je dohoda podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva sa riadi úverovými podmienkami, VOP, Obch. zák. a inými právnymi predpismi. Súčasťou zmluvy sú VOP, Sadzobník a dlžník vyhlásil, že sa s nimi oboznámil.

V zmysle čl. II bod 1 Zmluvy : dlžník súhlasí so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách poskytnutých dlžníkovi, údajov o pohľadávkach a údajov o zabezpečeniach, ktoré má voči nemu banka z poskytnutých úverov a bankových záruk, údajov o splácaní svojich záväzkov z poskytnutých úverov a bankových záruk, údajov o zabezpečeniach, ktoré dlžník poskytuje za splácanie úverov a bankových záruk a údajov o svojej bonite a dôveryhodnosti z hľadiska splácania záväzkov dlžníka, a to vrátane údajov získaných bankou v priebehu rokovania o uzavretí týchto bankových obchodov, ktoré podliehajú ochrane bankového tajomstva v rozsahu stanovenom Zákonom o bankách a ochrane osobných údajov podľa osobitného predpisu, pričom zoznam osobných údajov, účel ich spracovania, podmienky získavania a okruh dotknutých osôb stanovuje zákon o bankách, a to : podniku pomocných bankových služieb, ktorý je prevádzkovateľom spoločného registra bankových informácií podľa zákona o bankách, subjektom povereným spracovaním údajov v spoločnom registri bankových informácií za podmienok ustanovených osobitným zákonom, Národnej banke Slovenska ako aj bankám a pobočkám zahraničných bánk v zmysle zákona o bankách.

Súdu boli predložené aj Všeobecné obchodné podmienky - VOP a Sadzobník, z ktorého vyplýva výška poplatkov, úrokov a pod..

Podľa bodu 19.16 VOP : „, klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasne, splatné, nesplatné, premlčané, nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky

voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky; predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa.

V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať. "

V zmysle bodu 10.3 VOP pri doručovaní písomnosti v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnutá inak, Banka zasiela, podľa vlastného uváženia písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

Rovnako bol súdu predložený výpis z účtu na meno žalovanej (čl. 59, 61-64).

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok a špecifikácie pohľadávky o.i. vyplýva, že žalovanej bola poskytnutá suma vo výške 886,28 eur a zostatok pohľadávky 1.150,06 eur, z toho istina 795,96 eur a úroky 354,10 eur, riadny úrok 10,18 eur, uoz 34,79 eur, uonz 309,13 eur, poplatky 0 eur, príslušenstvo celkom 354,10 eur, výška omeškaných splátok 1.146,39 eur, splatnosť úveru 20.9.2011.

Oznámením zo dňa 5.4.2013 SLSP, a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky vo výške 1.150,06 eur na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013. Doklad o doručovaní, resp. doručení výzvy nebol súdu predložený.

Výzvou zo dňa 20.9.2006 mala byť žalovaná vyzvaná Slovenskou sporiteľňou, a.s. na úhradu sumy 151,40 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy a to z dôvodu omeškania s jej zaplatením ku dňu 31.10.2010. V prípade jej neuhradenia pristúpi k zvereniu pohľadávky do mandátnej správy. Doklad o doručovaní, resp. doručení výzvy nebol súdu predložený.

Podaním zo dňa 4.3.2015 žalobca namietal vstup vedľajších účastníkov do konania. Poukázal na znenie § 91 ods. 1, 4 zák. o bankách a ochranu bankového tajomstva. Súdu predkladá výzvu na plnenie zaslanú bankou v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, zo dňa 31.10.2010 na úhradu sumy 151,40 eur. Žalovaná neuhradila po tomto dátume žiadnu platbu. Žalovaná bola aj napriek výzve banky nepretržite v omeškaní viac ako 90 dní. Aktívna legitímácia žalobcu je preto preukázaná jednoznačne a to aj s poukazom na oznámenie o postúpení pohľadávok a zmluvu o postúpení pohľadávok.

Podaním zo dňa 3.2.2016 žalobca pohľadávka predstavuje neuhradenú časť úveru. Z predložených obrátov na účte a špecifikácie postúpenej pohľadávky vyplýva, že dlžná suma 795,96 eur je preukázaná. Vyplýva z neho kompletný historický vývoj pohľadávky. Povinnosť hradiť úver v 60. tich splátkach po 24,86 eur vyplýva z úverovej zmluvy, rovnako dátum splatnosti prvej a poslednej splátky. Žalovaná na úver zaplatila sumu 1.168,83 eur. Úver bol poskytnutý v sume 886,28 eur. Ku dňu prirodzenej splatnosti dňa 20.9.2011 bol zostatok na úverovom účte 795,96 eur. Keďže žalovaná neuhradila dlh ani po konečnej splatnosti, konečný stav predchodca zúčtoval ku dňu 31.10.2011. Suma 806,14 eur pozostáva z neuhradenej časti úveru v sume 795,96 eur a nesplatených riadnych úrokov v sume 10,18 eur. Istina 795,96 eur pozostáva z istiny, úrokov (za obdobie od 20.9.2006 do 20.9.2011, ktoré neboli ku dňu splatnosti uhradené), vrátane neuhradených poplatkov za uvedené obdobie. Navýšenie o úroky a poplatky má svoj základ v RPNM vo výške 25,27 eur a úroku 18,40 %. Úroky v sume 10,18 eur sú vyčíslené za obdobie od 21.9.2011 do 31.10.2011. Aktívnu vecnú legitímáciu preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení ako aj výzvou banky podľa § 92 ods. 8 Zák. o bankách s poukazom na doručovanie listín podľa čl. 10 bod 10.3. VOP. Dôkaz o doručení výzvy do dispozície žalovaného neexistuje. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy aj 30.7.2010, posledná upomienka (pol. 208 výpisu). Dlžnú sumu neuhradila. Preto trvá na podanom návrhu v celom rozsahu a uplatňuje si trovy konania od žalovanej a vedľajšieho účastníka.

Z priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnených na stránke NBS za rok 2006 v kategórii domácnosť - úvery spotrebiteľské vyplýva, že v mesiaci 09/2006 bola priemerná hodnota bola na úrovni 12,65 % (s fixáciou sadzby od 1-5 rokov).

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (Spotrebiteľské zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení terajšom aj v čase postúpenia pohľadávok) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

-----
9) § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku každého zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa ust. § 52 OZ / účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu / spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej

alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoví z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť

informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V čase uzavretia úverovej zmluvy uvedené upravoval § 92 ods. 7 cit. zákona o bankách (v tom istom znení).

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalovanou a Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 20.9.2006 došlo k uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 26.700,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v 60. mesačných splátkach po 749,-Sk (spolu 44.940,- Sk). Dátum prvej splátky bol dňa 20.10.2006 a konečná splatnosť mala byť dňa 20.09.2011, splatnosť k 20 dňu v mesiaci, splatnosť úrokov k poslednému dňu v mesiaci, RPNM 25,27 %, poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne. Vzťahy neupravené zmluvou sa riadia ÚP, VOP, Obch. zák. a ostatnými právnymi predpismi. V čl. II bod 4 je dohoda podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva sa riadi úverovými podmienkami,

VOP, Obch. zák. a inými právnymi predpismi. Súčasťou zmluvy sú VOP, Sadzobník a dlžník vyhlásil, že sa s nimi oboznámil.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaná) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo cit. znenie § 23a zák. č. 634/1992 Zb. (spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu, odkaz na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.). Súd nespochybnuje aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky

upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere, či zmluva o bežnom účte považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zákon o ochrane spotrebiteľa, zák. o spotrebiteľských úveroch), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka (teraz § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa). Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Preto nemožno prisvedčiť, že vzniknutý zmluvný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym a nemožno akceptovať ani dohodu podľa § 262 Obch. zák. (nekalá podmienka, obsah zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť). Súdy už opakované o uvedenom rozhodli vo svojich rozhodnutiach. Uvedené vyplýva aj zo znenia a zmyslu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmlúv vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania / banka / a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe,

kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa

mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Takéto postavenie dodávateľa má s poukazom na vyššie uvedené aj žalobca.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúma, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti.

Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na uvedené oslabenie nároku veriteľa.

Preto bolo potrebné sa najprv vysporiadať s tým komu právo na zaplatenie patrí, teda komu svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia.

Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy (samozrejme okrem úverovej zmluvy a ďalších listinných dôkazov) titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013, na základe ktorej mu mala byť pohľadávka voči žalovanej postúpená z postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznamované postupcom podaním zo dňa 5.4.2013, avšak dôkaz o doručovaní tohto podania nebol súdu predložený.

Výzva žalovanej v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách pred postúpením pohľadávky súdu síce bola predložená (zo dňa 22.11.2010 na zaplatenie sumy 151,40 eur), avšak súdu nebol predložený dôkaz o jej doručovaní. Navyiac, ak by aj bol dôkaz o doručovaní predložený, preukazoval by len omeškanie so zaplatením sumy 151,40 eur, nie sumy dlhu žalovanej, ktorá mala byť predmetom postúpenia. Splatnosť celého dlhu nastala dňom 20.9.2011, avšak súdu nebol predložený dôkaz, aby bola žalovaná vyzývaná na splnenie dlhu v žalovanej výške, resp. vo výške, ktorá mala byť predmetom postúpenia (v zmysle cit. ust.). Rovnako splátky splatné pred 27.11.2010 sú premičané v 3 - ročnej všeobecnej premičacej dobe podľa ust. § 101 OZ (do podania žaloby dňa 27.11.2013 spolu 50 splátok, nepremičaných môže byť teda 10 splátok).

Teda z uvedeného vyplýva, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že boli splnené podmienky dané § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách na postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z predloženej zmluvy o úvere z veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na jeho účet, teda omeškanie dlžníka - žalovanej so zaplatením aspoň časti dlhu nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní do dňa postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve, resp. súhlas klienta na postúpenie pohľadávok. Doručenie, resp. doručovanie výzvy podľa cit. ust. súdu nebola predložená. Splnenie podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách nenahradí oznámenie o postúpení pohľadávok, ani ust. bod 19.16 VOP. Súd v tomto poukazuje na právoplatné rozhodnutia súdov a to rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/369/2013, či rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/105/2013 a ďalšie.

Na základe uvedeného je súd názoru, že nemohlo dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu; vo vzťahu k žalovanému nemôže byť postúpenie pohľadávky platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, pričom došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov, t.j. nemá aktívnu vecnú legitimáciu.

Na uvedenom názore súdu nezmení nič ani bod 19.16 VOP, keďže na uvedené nemožno prihliadať ako na individuálne dojednanú zmluvnú podmienku so spotrebiteľom, keďže sa nachádza vo vopred naformulovaných Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa, ktoré spotrebiteľ - dlžník určite žiadnym spôsobom neovplyvňoval ani nedojednávával. Tieto sú vopred dané veriteľom, dokonca ich veriteľ môže kedykoľvek zmeniť a žiaden súhlas s ich novším znením od dlžníkov nevyžaduje. Uvedené vyplýva z vyššie cit. ust. zákonov na ochranu spotrebiteľa. Uvedené ust. VOP preto nemožno považovať za vopred daný súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky žiadaný v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách. Navyiac takéto znenie VOP je v rozpore s ust. § 53 ods. 1 a nasl. OZ a ust. zák. na ochranu spotrebiteľa (značná nerovnováha v právach a povinnostiach veriteľa v neprospech spotrebiteľa - dlžníka).

Na záver súd dodáva, že ak by aj súd pripustil výklad cit. ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách, že postúpenie pohľadávky je možné aj bez súhlasu klienta, došlo by aj napriek uvedenému k porušeniu bankového tajomstva v zmysle ďalších ust. zákona o bankách, resp. zákona o ochrane osobných údajov, keďže sa na použitie týchto údajov vyžaduje súhlas dotknutej osoby, t.j. klienta - dlžníka a tento pre tretie osoby nebol vopred daný žalovanou. A preto aj z tohto dôvodu by došlo k porušeniu zákona s následkom neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 OZ. Prijatie iného výkladu cit. ust. by bolo v príkrom rozpore s ust. na ochranu spotrebiteľa a jednoznačne v jeho neprospech.

Vzhľadom na zistené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre uvedené dôvody sa súd nestotožnil s argumentáciou a námietkami žalobcu vznesenými v konaní. Rovnako sa súd ďalej nezaoberal dôvodnosťou nároku ako takého (vo vzťahu k námietkam o náležitostiach zmluvy o úvere, resp. neprijateľnosti podmienok v nej zakotvených ako udávali vedľajší účastníci).

O trovách konania a trovách štátu súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o nich súd rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.